

konvention, som dybest set burde være implementeret for mange år siden.

Jeg er dog meget enig i, at et lovforslag ikke kan stå alene. Det er naturligvis nødvendigt i det arbejde, som ministeriet og jeg nu skal i gang med omkring en vejledning om lovforslaget, at vi både prøver at påvirke befolkningens holdninger positivt og understreger arbejdsmarkedets parter ansvar for en ligebehandling af arbejdsstyrken, hvad enten den har den ene eller den anden kulturelle baggrund.

Og jeg vil sige, at jeg ser det som en klar fordel, hvis lovforslaget kan blive implementeret i overenskomsterne, netop fordi tvistigheder omkring dette her jo hurtigere kan blive afgjort i det fagretlige system end ved de civile domstole. Så jeg vil meget gerne her fra Folketingets talerstol tilkendegive, at jeg synes, det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter påtager sig den opgave.

Jeg mener faktisk også, at arbejdsmarkedets parter er ganske godt på vej til det. Det er rent faktisk sådan, at arbejdsmarkedets parter på europæisk plan sidste år blev enige om en plan, hvor de forpligtede sig til en lang række initiativer med henblik på at ændre holdningerne til minoriteter med en anden etnisk baggrund eller seksuel orientering eller kulturelle eller politiske holdninger, så det ikke skal være afgørende for, om man får et job eller ikke får et job, som man i øvrigt er god til.

I forbindelse med det holdningsmæssige vil jeg nævne, at jeg faktisk mener, at det politiske system også har nogle forpligtelser. Og det har de partier, som deltager i satspuljeforhandlingerne, sådan set på ganske fornem vis levet op til, idet vi jo i de seneste år har afsat ikke så få midler til en barrierehandlingsplan. Således anvendte satspuljeforligspartierne sidste år 25 mio. kr. til en lang række initiativer – bedre tolkning, bedre uddannelse og bedre betjening i arbejdsformidlingen af folk fra etniske minoriteter – og vi har fulgt det op ved i indeværende år at afsætte 16 mio. kr. til en styrket indsats og for de næste tre års vedkommende 40 mio. kr.

Så det er ganske mange ressourcer, det politiske system har lagt i at få fjernet den forskelsbehandling, der er på det danske arbejdsmarked.

Derfor ser jeg frem til, at vi med lovforslaget som rygstød og med de ganske mange penge i puljerne, som vi bredt sagt har været enige med hinanden om at afsætte, så kan bidrage til, at arbejdsmarkedet ikke virker så kønsdiskriminerende eller diskriminerende over for mennesker,

der har en anden kulturel baggrund end os, der er født i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

At Det Konservative Folkeparti i dag bliver kritiseret af SF, er ikke nogen nyhed, men jeg vil da gerne gentage, hvad vi sagde under førstebehandlingen af dette forslag:

Det Konservative Folkeparti er enig i, at ingen skal forskelsbehandles på grund af race, hudfarve, religion, politisk anskuelse, seksuel orientering eller national, social eller etnisk oprindelse.

Og når vi har tilkendegivet, at vi ikke kan stemme for forslaget, er det, fordi vi ikke mener, at denne lovgivning er det rigtige redskab til at løse den slags problemer.

Loven forekommer unødvendig, og den løser ikke de problemer, man sigter mod at få løst – så kort kan det siges.

Lovforslaget vil resultere i et bureaukrati uden resultater, og jeg må fastholde, at det altså er arbejdsmarkedets parter – som også arbejdsministeren i dag har talt om – der bør løse disse problemer i en dialog. Og vi tror altså ikke, at vi lovgivningsmæssigt kan løse problemerne.

Samtidig mener jeg også, at lovforslaget lægger op til nogle tvistigheder, som skal afgøres af domstolene, eller som i hvert fald vil blive til sager, som vil blive bragt for domstolene, og vi forudser, at denne lovgivning vil medføre, at der bliver en ny legeplads for landets advokater.

Og så skal jeg i øvrigt tilkendegive, at vi har ønsket at få forslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, da vi ønsker at stille et ændringsforslag om foreningsmedlemskab.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare kort sige på Dansk Folkepartis vegne, at der ved førstebehandlingen af dette forslag jo var nogen debat om, hvorvidt det virkelig var rigtigt, at arbejdsministeren ville forsøge at lovgive sig ud af det problem, at det kunne blive sådan, at man kan tilsidesætte danske statsborgere, hvis dette lovforslag bliver vedtaget.

Og dér ved ministeren jo, at jeg har stillet et par spørgsmål, som ministeren har svaret på. Og jeg synes bare, det er vigtigt, at jeg under denne behandling kort ridser op, at ministeren har svaret: